

בש"פ 3909/17 - מדינת ישראל נגד אחמד עשאייר

בבית המשפט העליון

בש"פ 3909/17

כבוד השופטת ע' ברון
מדינת ישראל

לפני:
המבקשת:

נ ג ד

אחמד עשאייר

המשיב:

בקשה להארכת מעצר מעבר לתשעה חודשים לפי
סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה -
מעצרים), התשנ"ו-1996

כ"ח באייר התשע"ז (24.05.17)

תאריך הישיבה:

עו"ד הילה גורני
עו"ד עבדאללה זאיד
רוואן אבו רג'ב

בשם המבקשת:
בשם המשיב:
מתורגמנית לשפה הערבית:

החלטה

1. לפניי בקשה לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים) להארכת מעצרו של המשיב, הארכה ראשונה, מיום 25.5.2017 בתשעים ימים או עד למתן פסק דין ב-ת"פ 55201-08-16 בבית המשפט המחוזי בירושלים, לפי המוקדם.

2. נגד המשיב, יליד 1997, הוגש ביום 25.8.2016 כתב אישום שמייחס לו שני אישומים. על פי האישום הראשון, בתאריך 11.8.2016, משהבחין המשיב בצעיר בעל חזות חרדית יוצא מחנות מכולת (להלן: המתלונן), החליט המשיב להתנכל למתלונן על רקע מראהו והיותו חרדי. בהמשך לכך הרים המשיב חפץ חד שמצא במקום סמוך, דקר את

המתלונן בחלקי גוף שונים, והכל בכוונה לגרום לו לחבלה חמורה. המשיב נמלט מהמקום לאחר שחבל במתלונן. כתוצאה מהדקירות נגרמו למתלונן חתך באזור העורף העליון, חתך באזור עמוד השדרה וחתך בעצם שכם ימין. העבירה המיוחסת למשיב היא חבלה בכוונה מחמירה, לפי סעיף 329(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק). על פי האישום השני, אוסיף בתמצית, בתאריך 25.4.2015 או בסמוך לכך, המשיב השתתף בהתפרעויות כשהוא רעול פנים, זרק בקבוקי תבערה וזיקוקים, וכן יידה לעבר כוחות משטרה מספר אבנים. העבירות המיוחסות למשיב בגין אישום זה הן ניסיון חבלה בכוונה מחמירה לפי סעיף 329(א)(2) לחוק; ניסיון תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות, לפי סעיפים 274(1), 274(2) ו-274(3) בצירוף סעיף 25 לחוק; והתפרעות, לפי סעיף 152 לחוק.

בד בבד עם הגשת כתב האישום הגישה המבקשת בקשה למעצרו של המשיב עד לתום ההליכים נגדו. בישיבה מיום 30.8.2016 הסכים בא-כוח המשיב לקיומן של ראיות לכאורה, ובהמשך לכך ציין ששוחח עם מרשו שאינו מתנגד בנסיבות אלה למעצר עד לתום ההליכים נגדו; וכך אמנם הורה בית המשפט בהחלטתו מאותו היום. הבקשה שלפניי היא כאמור להארכת מעצר ראשונה כאשר המבקשת ממקדת את טיעוניה במסוכנותו של המשיב, וכן בעובדה שההליך בבית המשפט המחוזי הוא לקראת סיום. בא-כוח המשיב מצדו מתנגד לבקשה.

3. כאשר בית משפט נדרש לבקשה להארכת מעצר שני שיקולים מנחים אותו – מסוכנותו של הנאשם וקצב ניהול המשפט. ככל שמדובר במסוכנותו של המשיב, המעשים המתוארים בכתב האישום הם חמורים, וכך גם העבירות המיוחסות לו; לא ארחיב בעניין הזה ואך אעיר כי המסוכנות הנלווית להם היא סטוטורית ואינהרנטית. ככל שמדובר בקצב התנהלות ההליכים, יצוין כי ניהול המשפט התעכב בעיקר בשל בקשות דחייה חוזרות ונשנות מצד ההגנה בין היתר לצורך מיצוי משא ומתן בין הצדדים, כפי שנטען בפני בית המשפט המחוזי, וכן בשל חילופי ייצוג. על רקע זה יוער כי משהביעה המבקשת את מורת רוחה מן הדחיות, מי שהיה בא-כוח המשיב באותה עת הודיע כי במקרה שתתבקש הארכת מעצר, ניתנת הסכמה מראש (ראו פרוטוקול הדיון בבית המשפט המחוזי מיום 5.1.2017). יצוין עוד כי פרשת התביעה הסתיימה והתיק קבוע למועד קרוב לשמיעת פרשת ההגנה וסיכומים בעל פה, כפי שהודיע בית המשפט בישיבה האחרונה. בהינתן כל האמור, ומשהתיק נמצא בישורת האחרונה, איני רואה מקום לשנות בשלב זה מן הסטטוס שבו נתון המשיב, במעצר, ומשכך אני מורה על המשך מעצרו מיום 25.5.2017 כמבוקש, בתשעים ימים או עד למתן פסק דין ב-ת"פ 55201-08-16 בבית המשפט המחוזי בירושלים, לפי המוקדם.

ניתנה היום, כ"ח באייר התשע"ז (24.5.2017).

ש ו פ ט ת